

[Karlskov Jensen.]

Når vi på trods af de udtalelser af den tidligere landbrugsminister, det ærede medlem hr. Sønderup, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen citerede, sidste gang denne lovgivning var til behandling, alligevel er gået med til fortsat at yde et stats-tilskud på 500 000 kr. årligt i de kommende tre år, hænger det sammen med, at den citerede udtalelse stammer fra lovforslagets behandling i 1951—52, og det ærede medlem hr. Sønderups udtalelse dengang gik ud på, at man i løbet af nogle år måtte antages at være nået til ende med bekæmpelsen. Det har vist sig ikke at slå til, vi mangler stadig en ret betydelig del af kastningsbekæmpelsen; jeg vil derfor mene, det må være rigtigt, at staten fortsat yder indtil en trediedel af det beløb, som skal bruges til erstatning til dem, der må sætte smittede dyr ud. Ved den ordning, vi har vedrørende kastningsbekæmpelsen og tuberkulosebekæmpelsen, er de enkelte mejerier og de enkelte landmænd gået med til de meget strenge regler, som er gældende med hensyn til udsætning af smittede dyr og besætninger, under forudsætning af, at der blev givet det tilskud, loven hele tiden har stillet i udsigt. Derfor vil jeg finde det betænkeligt, at vi, inden vi er nået til vejs ende med hensyn til bekæmpelse af kastningen, foretager noget brud på denne linie. Jeg har den opfattelse, at når den lov, som vi nu står overfor at skulle vedtage, har løbet i de tre år, den er forudsat at skulle løbe, skulle vi være nået så langt ned også med kastningsreaktionen, at vi tilbage kun har de enkelte tilfælde af tilbagefald, som vi fortsat må regne med mange år frem i tiden. Så vil jeg mene, at forudsætningen for denne lov er faldet bort, og så må landbrugsorganisationerne, mejerierne eventuelt, gennem en forsikringsmæssig ordning prøve at gøre det muligt for de enkelte landmænd, der bliver ramt af sygdommen, at få deres besætninger udsat uden egentligt økonomisk tab for dem selv.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale at stemme for lovforslaget.

Clausen (Olufskjær): Da mit parti mener, at denne lovgivning bør fortsætte, kan jeg anbefale at stemme for lovforslaget. Dog beklager jeg, at vi ikke ved anden behand-

ling kunne få tilslutning til, at statstilskuddet skulle bortfalde. Jeg havde gerne set, at dette tilskud i hvert tilfælde kun skulle gives, hvis der mod forventning blev behov derfor, men heller ikke dette har der været stemning for. Jeg må dog alligevel, da vi betragter loven som nødvendig, anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Kirkegaard: Jeg havde ikke lejlighed til ved anden behandling at anbefale de ændringsforslag, som blev stillet af udvalgets flertal, idet jeg ikke kunne være tilstede ved denne behandling. Jeg skal gerne indrømme, at det kan være uheldigt, at der gives statstilskud til både det ene og det andet, men udvalget har dog fundet det betænkeligt at inddrage tilskuddet til indkøb af sunde kreaturer for det kommende finansår, idet man må regne med, at både myndigheder og privatpersoner i betydeligt omfang har disponeret ud fra den opfattelse, at beløbene også ville være til rådighed i finansåret 1956—57.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær), at jeg har i og for sig været noget forbavset over de konservatives ændringsforslag om at stryge hele statstilskuddet. Problemet blev strejft i udvalget, men til nogen egentlig forhandling derom kom det ikke, i hvert fald ikke i de udvalgmøder, jeg deltog i — desværre var jeg forhindret i at deltage i det sidste møde.

Personlig vil jeg gerne sige om disse statstilskud til landbruget, at alle mennesker formentlig er klar over, at landbrugets rentabilitet ikke kan opretholdes ved en række af større eller mindre tilskud fra staten; derom er vi sikkert enige. Landbruget kan kun opretholde en tilfredsstillende placering i vort erhvervsliv, hvis vi evner at holde vore omkostninger nede på et sådant niveau, at vi kan betale dem af vore indtægter; og de indtægter, vi har, bestemmes jo i stort omfang udefra, af eksportmarkederne, og kun i nogen grad indefra. Principielt er jeg af den opfattelse — det kan godt være, mit parti ikke er enig med mig i den bemærkning, jeg nu fremsætter, og den står så for min personlige regning; jeg har også nævnt dette i udvalget — at landbruget ville stå sig ved at give afkald på visse tilskud imod naturligvis, at noget tilsvarende finder sted på andre områder.